

Justitsministeriet har intet at indvende mod kommissionens forslag om nedsættelse af aldersgrænsen i de normale tilfælde, hvor der ikke er særlige hensyn at tage.

Med særlig henblik på de tilfælde, hvor barnet ikke er bekendt med, at det er plejebarn, og hvor plejeforældrene ikke finder, at tiden er inde til at gøre det bekendt hermed, foreslås en tilføjelse til reglen, hvorefter samtykke dog skal være uforødent fra børn mellem 12 og 16 år, såfremt det må antages, at indhentelse af samtykke kan være til skade for barnet.

Forslaget er i overensstemmelse med forslag, der er fremsat eller vil blive fremsat i Finland, Norge og Sverige.

ad § 6: Efter den gældende lovs § 6, stk. 3, kan en gift person ikke adopteres, medmindre der foreligger samtykke fra ægtefællen.

Kommissionen foreslår denne bestemmelse ophævet, dels fordi tilfældet er uden praktisk betydning, dels fordi det må anses for et rent personligt anliggende, om en person ønsker at blive adopteret.

Justitsministeriet kan slutte sig til kommissionens forslag.

ad § 8: Efter § 8, stk. 2, kan bevilling til adoption ikke meddeles en person, der har livsarvinger, medmindre der kan anføres vægtige grunde derfor.

Kommissionen foreslår denne bestemmelse, der i praksis er uden betydning, ophævet.

Justitsministeriet kan slutte sig til kommissionens forslag. En ophævelse af den pågældende bestemmelse indgik som led i justitsministeriets forslag om ændring af adoptionsloven, fremsat i rigsdagssamlingerne 1948—49, 1950—51 og 1951—52 med det hovedformål at udvide adgangen til ophævelse af adoptivforhold, jfr. bemærkningerne nedenfor til § 17.

Ad kapitel 2. Retsvirkninger (§§ 10—15).

Adoptionsloven af 1923 tilsigter principielt at skabe et retsforhold mellem adoptant og adoptivbarn, der svarer til forholdet mellem forældre og børn, men der er gjort visse undtagelser fra princippet, navnlig med hensyn til adoptivbarnets arveretlige stilling. Dertil kommer, at forbindelsen mellem adoptivbarnet og dets virkelige slægt kun løsnes i det omfang, det er nødvendigt for adoptionens formål. Adoptivbarnet får ved adoptionen arveret efter adoptanten som dennes eget barn, men der kan i bevillingen tages forbehold om, at der ikke ved adoptionen sker nogen indskrænkning i adoptantens testationsret. Efter-

lader adoptanten sig livsarvinger, udredes adoptivbarnets arvelod alene af den trediedel af boet, som adoptanten kunne råde over ved testamente. Adoptanten får kun under særlige omstændigheder arveret efter adoptivbarnet. Adoptivbarnet får ikke arveret efter adoptantens slægt, og adoptantens slægt ikke efter adoptivbarnet. I forholdet mellem adoptivbarnet og dets virkelige slægt bevares arveretten. Forsørgelsespligten går ved adoptionen over til adoptanten, men ved adoption af et barn uden for ægteskab indtræder adoptanten i moderens retsstilling med hensyn til underholdsbidrag fra barnets fader.

Kommissionen foreslår indført en adoptionsform med retsvirkninger, der i videre omfang svarer til retsforholdet mellem forældre og børn, idet de foran nævnte indskrænkninger i ligestillingsprincippet, der er hjemlet i den nugældende lov, ophæves. Adoptivbarnet arver og arves således af adoptanten og hans slægt, som om det havde været hans eget barn, og den arveretlige forbindelse med den virkelige slægt falder bort. Adoptanten får ikke krav på underholdsbidrag til barnet fra dets virkelige forældre.

Ved siden af denne form for adoption foreslår kommissionen indført en anden form, der i retsvirkningerne mere svarer til den nugældende. Adoptivbarnet får vel arveret efter adoptanten og hans slægt i opstigende linie, men ikke tvangsarveret. Adoptanten og hans slægt får kun under særlige omstændigheder arveret efter adoptivbarnet. Den arveretlige forbindelse mellem adoptivbarnet og dets virkelige slægt bibeholdes. Det kan bestemmes, at adoptanten indtræder i retten til underholdsbidrag fra adoptivbarnets forældre.

Adoptanten skal have valgfrihed mellem de to adoptionsformer, men i det omfang der skal foreligge samtykke til adoptionen fra barnets forældre eller værge efter forslaget § 6 eller fra barnet selv efter forslaget § 5 må samtykke gives til den form for adoption, som andragerne har valgt.

Som motivering for fremsættelsen af forslag om en adoptionsform, hvorefter adoptivbarnet også i arveretlig henseende stilles som om det var adoptantens barn, har kommissionen blandt andet anført, at det af hensyn til adoptivbarnets tarv må anses for meget vigtigt, at det vokser op under forhold, der skaber tryk og ro, og som klart giver det følelsen af, at det på enhver måde er ligestillet med hjemmets øvrige medlemmer, deriblandt adoptantens eventuelle egne børn. Barnets egne interesser er derfor normalt bedst tjent med, at enhver forbindelse med den virkelige slægt bliver definitivt afbrudt ved adoptionen. Specielt